

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. november 16. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A halált okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. július hó 6. napján kihirdetett 12.Fk.1622/2008/126. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I.r. és II.r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

A másodfokú eljárásban felmerült 13.500 (Tizenháromezer-ötszáz) Ft bűnügyi költségből I.r. vádlott 7.500 (Hétezer-ötszáz) Ft-ot, II.r. vádlott 6.000 (Hatezer) Ft-ot köteles megfizetni.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró megyei bíróság az I.r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntetében (Btk. 170.§-ának (1) bekezdése, (5) bekezdés II. tétele), társtettesként, folytatólagos elkövetett rablás büntetében (Btk. 321.§-ának (1) bekezdése (3) bekezdés c/ pontjának II. fordulata) és társtettesi minőségben elkövetett magánlaksértés büntetében (Btk. 176.§-ának (1) bekezdés, (2) bek. a/ pontja (4) bekezdése) mondta ki bűnösnek és halmazati büntetésül 9 évi fegyházra és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett testi sértés büntetében (Btk.170.§-ának (1) bekezdése, (5) bekezdés II. tétele), társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 321.§-ának (1) bekezdése) és társtettesi minőségben elkövetett magánlaksértés büntetében (Btk. 176.§-ának (1) bekezdése, (2) bekezdés a/ pontja (4) bekezdése)

állapította meg és halmazati büntetésül 7 évi fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetést alkalmazott.

Az ítélet ellen e vádlottak és védőik enyhítés érdekében fellebbezéssel éltek.

Az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette az elsőfokú bíróság ítéletét, így az III.r., IV.r. és V.r. vádlottakkal szemben - jogorvoslatok hiányában - 2010. július 6. napján jogerőre emelkedett, ezért vonatkozásukban a felülbírálat mellőzendő.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.425/2008/8-II. számú átiratában a történeti tényállás helyesbítését indítványozta - az iratok tartalma alapján - az elkövetés ideje, valamint az ítélet keltezése tekintetében, továbbá kiegészítését az orvos-szakértői vélemény megállapításaival.

Álláspontja szerint a fellebbezéssel érintett vádlottak terhére rótt 2. tényállásban rögzített cselekmény jogi minősítése részben téves.

A bántalmazás és a sértett halála közötti összefüggés megítélésének helyességét illetően utalt arra, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint a súlyosabb minősítés megállapításához a sértett által elszenvedett sérülések és bekövetkezett halála közötti közvetett oksági összefüggés is elegendő.

A sértettnek bántalmazással életveszélyes sérülések okozására, ezekkel összefüggésben magatehetetlen, fekvőbeteg állapotba hozására és az ennek következtében beállt betegségek miatt bekövetkező halálára nemcsak a vádlottak gondatlansága, hanem legalább eshetőleges szándéka is kiterjedt, mert cselekvőségüket ezen következményekkel számolva, ezekbe belenyugodva valósították meg, ezért cselekményük emberölés büntetnének minősül, amely a Btk. 166.§ (2) bekezdés b) pontja szerinti nyereségvágyból történt, és a bántalmazás módja a (2) bekezdés d) pontja szerinti különös kegyetlenséggel való elkövetésre vont következtetést is megalapozza.

A fentiekből következően az I.r. vádlottal szemben a folytatólagosan elkövetett rablás büntetnének egysége felbomlik, így a vádlott terhére az 1. cselekményt külön további 1 rb., a Btk. 321.§ (1) bekezdésében meghatározott, és a (3) bekezdés c) pontjának II. fordulata szerint büntetendő, csoportosan, társtettesként elkövetett rablás büntetteként kell értékelni.

A kiszabott szabadságvesztés főbüntetések a törvényes minősítés esetén irányadó büntetési tételnél alacsonyabb mértékben kerültek meghatározásra, így azok törvénysértően enyhék, súlyosításra azonban ügyészi fellebbezés hiányában nincs lehetőség.

Az ítélőtábla a védelmi jogorvoslatok okán a megyei bíróság ítéletét a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a fellebbezéssel érintett I.r. és II.r. vádlottak tekintetében a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta a meghozatalát megelőző eljárással együtt.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

Az általa megállapított tényállás - amelyet egyébként a jogorvoslatok sem támadtak - megalapozott, csupán nyilvánvaló elírások miatt az alábbiak szerint helyesbítendő:

A 2. tényállási pontban írt cselekmény elkövetési ideje 2007. október 23-áról 24-ére virradó éjjel (ítélet 9. oldal 1. bek.) A sértettet 2007. október 24-én délután (9. oldal 2. bek.) hozzátartozója találta meg.

Az ítélet 24. és 25. oldalán a keltezés dátuma helyesen 2010. július 6., illetve 2010. július 22. napjai.

A Be. 352.§ (1) bekezdés b) pont I. fordulata alapján kiegészítendő a tényállás az ítélet 9. oldal 4. bekezdés utolsó mondatát követően az igazságügyi orvos-szakértői megállapításokkal.

Az elülső koponyagödör jobb oldalára kiterjedő, koponyaalapi törés legalább közepes, tompa erőbehatásra keletkezhetett, kialakulhatott a homlok jobb oldalát ért ütés, rúgás, vagy a koponya ezen részének megtaposása kapcsán. A jobb a jobb homlok, járomtáji bőrzúzódások, a koponyaalapi töréssel azonos erőbehatásra keletkezhetett, míg a fejszak állománybeli homlok-fali táji vérömleny nagy valószínűséggel a hajsz fejbőr jobb oldalát ért erőbehatás kapcsán alakulhatott ki.

A kétoldali sorozatbortörések legalább közepes, tompa erőbehatásra keletkezhettek, létrejöttek a mellkasfalat ért legalább kétféle ütés, rúgás vagy megtaposás kapcsán.

Az így helyesbített, illetve kiegészített 2. pont alatti tényállás mindenben megalapozott, a másodfokú bíróság felülbírálata során irányadónak tekintette.

Okszerű a vádlottak bűnösségére levont következtetés I.r. esetén mind az 1., mind a 2. tényállásra vonatkozóan és ugyancsak helyes II.r. vádlottal szemben a 2. tényállásban rögzített cselekmény tekintetében a bűnösség megállapítása.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlottak terhére rótt valamennyi cselekmény jogi minősítése törvényes. E körben nem osztotta a fellebbviteli főügyészség eltérő, súlyosabb minősítés megállapítására irányuló indítványát a 2. tényállás tekintetében.

Helyesen észlelte a fellebbviteli főügyészség, hogy a sértett megtaposása az állandó bírói gyakorlat szerint az emberölés büntetettét megalapozhatja. Azt az ügyész álláspontot is osztja az ítélet tábla, hogy az ölési magatartás és a sértett halála közötti okozati összefüggés közvetettsége is alapot adhat a befejezett emberölés büntetettéért való büntetőjogi felelősségre vonásra.

Jelen esetben azonban a másodfokú bíróság által megalapozottnak ítélt, ebből következően a fellebbezési eljárásban irányadó tényállás alapján a vádlottak testi épség elleni

magatartása nem az emberi élet kioltására irányult, hanem a sértett védekezésképtelenségének előidézésére.

Az elsőfokú bíróság az ítéletábra álláspontja szerint fokozott gondossággal vizsgálta az elkövetés körülményeit és módját, melyekből megalapozott következtetés vonható le az elkövetők szándékára. Ugyancsak körültekintően tárta fel a vádlottak elkövetéskori tudattartalmát, amely a szándék helyes megítéléséhez vezetett.

Kétségtelen, hogy a sérülés helyéből - összefüggésben az erőbehatással - lehet következtetést levonni abban a kérdésben, hogy a terhelt ölésre vagy testi sértésre irányuló szándékkal cselekedett-e.

Jelen ügyben egyik vádlott a sértett nyakára lépett, másik vádlott a sértett fejére taposott rá, míg két erőbehatás a mellkasát érte. Valamennyi erőbehatás legalább közepes erejű volt.

Az erőbehatások az emberi test olyan részeit érték, ahol életfontosságú szervek helyezkednek el, amivel a vádlottak is nyilvánvalóan tisztában voltak, azonban helyesen vont le következtetést az elsőfokú bíróság arra nézve, hogy szándékuk nem az élet kioltására irányult. A vádlottak eszközt nem vittek magukkal, a helyszínen sem kerestek olyan eszközt, amely az emberi élet kioltására alkalmas, ölésre vonatkozó kijelenté nem hangzott el. Az erőbehatások nagysága, száma sem utal ölési szándéokra. A vádlottak magatartása arra irányult, hogy a sértett ellenállását megtörjék, védekezésre képtelenné tegyék. Mindezekre figyelemmel az ítéletábra törvényesnek ítélte az elsőfokú bíróság jogi minősítését e cselekmény vonatkozásában.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket teljes körűen feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte.

Az általa alkalmazott fő- és mellékbüntetések neme és mértéke törvényes, eltúlzottnak egyáltalán nem tekinthető, az azok enyhítésére irányuló védelmi fellebbezések alaposnak nem bizonyultak.

Mindkét vádlottal szemben a büntetési tétel középértékét megközelítő, illetve annak megfelelő szabadságvesztés büntetések szükségesek de egyben elegendőek is a Btk. 37.§-ában és 83. §-ában rögzített büntetéskiszabási célok és elvek megvalósításához.

Helyesen ítélte meg az elsőfokú bíróság, hogy II.r. vádlottal szemben a bűncselekmény indítékára tekintettel eggyel szigorúbb büntetés-végrehajtási fokozat megállapítása indokolt.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatásba történő további beszámításról a Btk.99.§ (1) bekezdésére, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2010. november 16.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.Fk.1622/2008/126. számú ítélete I.r. és II.r. vádlottakkal szemben a másodfokú bíróság jelen végzésével 2010. november 16. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2010. november 16.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke